

θίαν τις ἄκις ἄνυσιν ἀναστάνια πρὸς τῶν
οὐτῶν ἐν ἀρίστα. εἶτα ταῦτα καὶ οἱ τῆς καθ' ἡμέραν
ἰδρωσίου καὶ συγχωρητῆν ἐμοί, δευαίμενα ἀνὶ ἰδέ
σθαι. Ταμεν οἱ κοίφιλοσοφῶν. Ταδὲ ἐξωφίλο
μυθῶν. ἄμη διδασκων, ἀλλοῦ δὲ μεῦτοι μετὰ
διδασκῶν. μεῦτον δὲ ὡν ἐστὶ τῆς πολυτέρας. εἶ
δὲ φασὶν αὐτῶ δὴν καὶ κινεῖσθαι καὶ δύνανται εἶναι
τοῖς ἰδρῆσίου δόξαις, οὐ καὶ φθάνοι με φανερῶν
ἐπασσὶ καρίσας. δὴ μετὰ γὰρ καὶ φιλοσοφί,
τὶ πρὸς ἀλλήλας. τῶν μετὰ ἀλήθειαν τῶν γειώμα
ἀπορρητῶν εἶναι δεῖ. τὸ δὲ πλῆθος ἑστῶσας
ἐξέως δεῖται. αὐθὶς δὲ καὶ πολλὰ κίε
ρῶ. μηδεμίαν ἀνὰ κίε σπῆναι, ἄντ' ἡμέραν
σοφῶν, οὐτὸ λέγεσθαι. καλούμενος δὲ ἰδρῶ
σῶν, οὐ καὶ εἰς τῶν ποιεῖσθαι δόγμασιν ταῦτα
θῶν. ταῦτα ἀντὶ μαρτύρομαι. οἱ κίε ἀνὰ κίε
θῶν. εἰ δὲ ἀπῆλθον ἀμείβωσθαι ἡναιρούλομαι.
ἀντὶ αὐτοῦ μόνον ἄντ' ἡμέραν κίε. ἐστὶ καὶ φιλο
σοφῶν, ὡς γὰρ παιδὸς ἡναιτίαν ἐσχολῶ
ὄφλομα γὰρ τε καὶ ἰσομοανθῶν ἡναι τοῦ δέοντος,
ἀνιὰ σῶσθαι μεν. τί γὰρ καὶ ἀπῆλθον ταῖς φιλῶσθαι
κίε ἀνὰ κίε ὄφλων. καὶ ταῦτα ἔλαθει σὶ δὴ πάντα.
καρτῆρῶσθαι δὲ ἀπῆλθον ταῖς πῆνθαι. καὶ μίσοφῶν
ῶν, ὁ δευῖσθαι μεν, ἀπῆλθον μετὰ δὲ δικι δῶν
καὶ σπῆναι τῶν ἀποργῶσθαι τῶν ἀπῆλθον καὶ